

ת"פ 33929/05/16 - מדינת ישראל נגד יעקב ביטון

14 ינואר 2018

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 33929-05-16 מדינת ישראל נ' ביטון
מספר פל"א 64642/2016
לפני כבוד השופטת הדסה נאור
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
יעקב ביטון

נוכחים:

בא כוח מאשימה עו"ד ספיר חבר

בא כוח הנאשם עו"ד עמית ויצמן, הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. בין הצדדים נרקם הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום לקולא והנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה סתם לא לפני שהמאשימה הצהירה כי תהא נכונה לשקול ביטול ההרשעה ככל ששירות המבחן יגיש תסקיר חיובי המלמד על נטילת אחריות, היעדר מסוכנות והבעת חרטה.

המאשימה אף הצהירה כי תהא מוכנה לאמץ את המלצת התסקיר על כל חלקיו.

2. שירות המבחן הניח תסקיר שלדעת התביעה אינו ממלא אחר תנאי ההסדר שכן הוא מלמד על נטילת אחריות חלקית בלבד תוך שהוא מצמצם את חלקו באירוע ומטיל את עיקר האחריות למעשיו על נפגעת

עמוד 1

העבירה שלטענתו היא זו שתקפה אותו. לפיכך, ביקשה לחזור בה מהסדר הטיעון ככל שהוא מתייחס לשאלת ההרשעה ולענישה שתוטל על הנאשם.

3. כאן המקום לציין כי בהתאם למתואר בכתב האישום המתוקן, בעת שנהג הנאשם ברכבו בתאריך 13.2.16 ביקש להשתלב בנתיב הימני לפנייה ימינה אך נתקל במתלוננת שלא רצתה לאפשר לו לעקוף אותה אך הנאשם הצליח לעשות זאת ונכנס בכוח לנתיב נסיעתה. בתגובה, פנתה המתלוננת לנוסעת שישיבה לצידה ואמרה לה "תראי את הבן זונה הזה".

הנאשם שמע את דברי המתלוננת, חסם באמצעות רכבו את רכבה, יצא מרכבו ותקף אותה שלא כדין בכך שהכניס את ידיו דרך החלון הפתוח לרכבה של המתלוננת, תפס את צווארה בשתי ידיו ואמר לה "למי את אמרת בן זונה, יא חתיכת חרא".

4. בטיעוניה לעונש, הדגישה באת כוח המאשימה את הנסיבות החמורות של המקרה שעל רקע סכסוך דרך תקף כאמור הנאשם את המתלוננת ועל כן לטענתה מתחם הענישה הראוי נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-6 חודשי מאסר.

לשאלתי, מדוע המאשימה הסכימה במקרה זה לשקול אי הרשעה אם אכן מדובר בנסיבות כה חמורות כפי שהן מתגלות מכתב האישום וכפי שהדגישה באת כוח המאשימה בטיעוניה השיבה כי המאשימה מוכנה לתת הזדמנות לכל מי שמביע חרטה ולוקח אחריות.

טענה זו אינה מוכרת לי ולא נתקלתי במקרים חמורים ונסיבות חמורות בהן הוסכם על אי הרשעה רק כדי לאפשר לנאשם הזדמנות עם וכאשר יקח אחריות על מעשיו.

5. מקובלת עליי עמדת המאשימה שנסיבות המקרה הן חמורות וספק אם היה ראוי מלכתחילה להגיע עמו לאותו הסדר מקל כפי שהוזכר. אולם, משהגיעו לאותו הסדר מקל יש לכך השלכות על מידת העונש הראוי ועל מתחם הענישה גם כאשר הנאשם לא ממלא במלואו אחר דרישות המאשימה בהסדר הטיעון.

שירות המבחן פרש גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם מהן עולה כי מדובר בנאשם כבן 43 נעדר מעורבות פלילית קודמת, אשר הביע חרטה על מעשיו והתנצל עליהם אף שכאמור נטל אחריות חלקית בלבד לקורות האירוע. הנאשם גם דחה את המלצת שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי בטיפול בכעסים בטענה שאין הוא זקוק לכך שכן מדובר במקרה חריג ויחיד וכן סירב להמלצת שירות המבחן לבצע צו של"צ בטענה שיקשה עליו לעשות כן יחד עם עבודתו בחברה שבבעלותו.

6. נוכח האמור בתסקיר חזר בו בא כוח הנאשם מעמדתו לסיים את ההליך באי הרשעה ולענין העונש, עתר שלא להטיל עליו מאסר או מאסר על תנאי ולהסתפק בפיצוי למתלוננת בהתחשב בכך שלא נגרם לה נזק ממשי ובחתימה על התחייבות.

המאשימה כאמור, עתרה להטיל עליו מאסר בתוך מתחם הענישה שביקשה לקבוע וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. אין מחלוקת באשר לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם פגיעה בגופה ובביטחונה של המתלוננת, כאמור אני אף סבורה שנסיבות המקרה אינן קלות. עם זאת, נוכח הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים אני סבורה כי מדובר בתסקיר שלילי לכל דבר וענין, ולפיכך אני מוצאת מקום לקבוע שמתחם הענישה אינו סובל גם עונש של מאסר על תנאי כרף תחתון.

נוכח כל האמור לעיל, ובהתחשב בכך שמדובר במעידה ראשונה ועל פניה נראית כחד פעמית, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות במשך 3 שנים מהיום.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך 3,500 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד תאריך 15.2.18.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת גב' ד' על פי פרטים שיימסרו למזכירות על ידי המאשימה בסך 3,500 ₪. הפיצוי ישולם עד תאריך 15.2.18.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ז טבת תשע"ח, 14/01/2018 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור, שופטת